

відповідний розподіл ризиків і інвестицій, взаємний доступ до нових технологій.

Виробничі альянси створюються для опанування технологічних компетенцій інших компаній у процесі спільної організації виробництва нової продукції та розробці загальних стандартів і стратегії відбору постачальників. Ці альянси дозволяють отримати економію на масштабах виробництва, диверсифікувати продукцію, а головне.

Найбільш поширеним типом є глобальні альянси для сумісного дослідження ринку і організації збуту продукції. Зарубіжні ТНК зацікавлені у використанні можливостей національних фірм, які знають особливості місцевих ринків та мають досвід роботи у нестабільних економічних умовах.

Організацію стратегічних відносин у альянсі доцільно розглядати як основу конкурентоспроможності, а створення альянсів – як раціональну альтернативу злиттям та поглинанням зарубіжних компаній.

ВИКОРИСТАННЯ КОМПЛЕКСНИХ ОЦІНОК ДІЯЛЬНОСТІ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ

Т.М. Черната, к.е.н., доцент, ДВНЗ «ПДТУ»

Підвищення ефективності системи управління конкурентоспроможністю підприємств в значній мірі базується на результатах інтегральної оцінки її рівня. Така оцінка повинна проводитися з урахуванням принципів комплексності, системності, об'єктивності, динамічності, безперервності та оптимуму. Найбільш використовуваною ознакою класифікації методів оцінки конкурентоспроможності підприємств є форма представлення результатів оцінки, відповідно до якої виділяють графічні, матричні, розрахункові та комбіновані групи методів.

Заслуговує на увагу комплексний метод оцінки конкурентоспроможності підприємства, заснований на теорії ефективної конкуренції. Згідно цієї теорії, найбільш конкурентоспроможними є ті підприємства, де найкращим чином організовано роботу всіх підрозділів та служб. В основу методу покладено оцінку чотирьох групових показників – критеріїв конкурентоспроможності: ефективність виробничої діяльності, фінансовий стан підприємства, ефективність організації збуту та просування продукції, конкурентоспроможність товару. По суті,

сформована ієрархічна структура оціночних показників, отже, пропонується оцінку конкурентоспроможності підприємства проводити на основі використання системного підходу, який в методологічному плані реалізується у застосуванні принципів кваліметрії. З урахуванням них передбачається оцінка одиничних показників діяльності, що знаходяться на найнижчому рівні ієрархії, поступовий їх синтез (з використанням різних видів усереднень), отримання узагальнюючих оцінок (в тому числі виробничої діяльності та фінансового стану підприємства) і, нарешті, отримання комплексної оцінки конкурентоспроможності підприємства.

Використання безрозмірних функцій дозволяє поєднати багаточисленні показники, що мають різну розмірність, у єдиний комплексний показник конкурентоспроможності підприємств.

АНАЛИЗ МЕТОДОВ ОЦЕНКИ ЭКОНОМИЧЕСКОГО УЩЕРБА ОТ ЭКОЛОГИЧЕСКИХ НАРУШЕНИЙ

А. В. Боярских, аспирант, ГВУЗ «ПГТУ»

Хозяйственная деятельность может причинить окружающей среде экономический, экологический и социальный ущерб. Оценка антропогенного влияния на окружающую среду даст возможность уменьшить или предотвратить негативное воздействие, позволит научиться регулировать, контролировать и прогнозировать его. Ущерб может возникнуть вследствие уничтожения элементов окружающей среды, загрязнения ее выбросами, сбросами, отходами, нерационального использования природных ресурсов, истощения природных комплексов, нарушения экологических связей в среде существования живых организмов, в том числе и человека.

Все процессы экологических нарушений тяжело учесть и вычислить величину причиненного ущерба. Экономической оценке поддается только та часть, которую мы видим и можем оценить. Поэтому вычисленные потери всегда меньше реальных, и составляют 35-40% действительного ущерба.

Накопленный на сегодняшний день опыт в общих чертах позволяет оценить размер экономических последствий загрязнения окружающей среды. Однако имеющиеся методические подходы к определению ущерба еще далеки от совершенства, а исследования в этом направлении по-прежнему остаются в ряду наиболее актуальных проблем экономики природопользования.